

MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 oktober 2004;

Gelet op het ministerieel besluit van 06 mei 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 04 november 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als monument:

De woonhuizen, gelegen te

Menen (Menen), Benediktinessenstraat 10, 12, 14, 16, 18, 8;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 1008/04L(DEEL),

1008/04M(DEEL), 1008/04N(DEEL), 1008R23(DEEL), 1008S23(DEEL).

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een beeldbepalend en gaaf bewaard geheel gebouwd in 1880, naar ontwerp van de Meense architect Callebert-Blancke, in opdracht van de zusters Benediktinessen.
- Als zijnde een representatief voorbeeld van de eind 19de-eeuwse architectuur zijnde het typisch gebruik van zwarte sierbaksteen en cementtegels voor de decoratieve uitwerking van de bakstenen lijstgevels.

- Als zijnde een voorbeeld van eenvoudige architectuur waarbij veel aandacht geschonken wordt aan de uitwerking van de gevel.
- Omwille van het gaaf bewaarde schrijnwerk cf. T-ramen en luiken met geajoureed bovendeel.
- De woningen vormen samen met het klooster en de kapel één geheel en samen vormen ze één historische context. Ze zijn een getuige van de evolutie van de site en illustreren de geschiedenis van het klooster.
- De huizen zijn een voorbeeld van sociale huisvesting in de tweede helft van de 19de eeuw. Ze illustreren hoe het klooster zelf voor de huisvesting van zijn werknemers zorgde.

2° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Klooster Onze-Lieve-Vrouw van Vrede - Zusters Benedictinessen, gelegen te Menen (Menen), Benediktinessenstraat 9;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 180Y(DEEL).

De historische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde één van de weinige Benedictinessenkloosters die de Franse Revolutie overleefde. Het klooster was samen met het Sint-Jorishospitaal (Rijselsestraat) het enige klooster te Menen dat niet onteigend en verkocht werd als nationaal goed (en afgebroken), doordat ze een verzorgende functie had als onderwijsinstelling en "krankzinnigengesticht".
- Als zijnde een site met een geschiedenis die teruggaat tot 1693 wanneer de zusters zich in een huis vestigen op de plaats van het huidige klooster.

De historische waarde, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een klooster opgericht in 1693 en waarvan de huidige gebouwen hoofdzakelijk dateren uit de 19de eeuw, respectievelijk uit het begin van de 19de-eeuw door een eerste grote uitbreidingsfase. Een tweede belangrijke verbouwingsfase die grotendeels het huidige uitzicht van het klooster bepaald, situeert zich tussen 1876 en 1879.
- De zeer beeldbepalende neogotische kloostervleugel en bijhorende kapel werden ontworpen door de Kortrijkse architect L. De Geyne. Het klooster en de kapel worden beschouwd als één van zijn belangrijkste ontwerpen.
- In het bijzonder voor de veranda of serre van 1843, geplaatst tegen de tuingevel van de vroeg 19de-eeuwse kloostervleugel: als zijnde een zeldzaam en gaaf bewaard voorbeeld van een serre. Uitzonderlijk is de afmeting van de serre die de ganse achtergevel beslaat. Opmerkelijk zijn tevens de fraai uitgewerkte gietijzeren steunpunten. De druivenranken bleven behouden.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een getuige van de monastieke geschiedenis van Vlaanderen.

3° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het boerenhuis van de hoeve, gelegen te

Menen (Menen), Boerendreef 50;

bekend ten kadaster:

Menen, 2e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 49B(DEEL).

De historische waarde, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een vrij gaaf bewaard voorbeeld van een boerenhuis in Menen.
- Als zijnde een gaaf bewaard laat 18de- begin 19de-eeuws boerenhuis met sporen van rode gevelafwerking en behouden schrijnwerk cf. de eenvoudige luiken en schuiframen.
- Het interieur van het boerenhuis met behouden indeling cf. voutekamer, 'schone kamer' en keuken met tal van behouden authentieke elementen cf. balkroostering met moer- en kinderbalken, de behouden vloeren van gebakken tegels en de typische grote 'Vlaamse' haard.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een zeldzaam voorbeeld van een vrij gaaf bewaarde boerenhuis uit het einde van de 18de-eeuw - begin 19de eeuw te Menen. Zodoende is de hoeve één van de laatste getuigen van het voorheen landelijke karakter van Menen, getypeerd door een groot aantal landbouwbedrijven die heden zijn stopgezet of zeer sterk verbouwd zijn.

4° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het herenhuis, gelegen te

Menen (Menen), Ieperstraat 30;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 625D(DEEL).

De historische waarde, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een representatief voorbeeld van een gaaf bewaarde 19de-eeuwse evenwichtig opgebouwde neoclassicistische gevel. Er wordt veel aandacht geschonken aan de decoratieve uitwerking die aansluit bij de laat 19de-eeuwse modetendensen zijnde onder andere het uitgewerkte hoofdgestel met geprofileerde kroonlijst rustend op gekoppelde consoles waartussen geprofileerde panelen, de door de schijnvoegen benadrukte begane grond en poorttravee en de getoogde bovenvensters in geprofileerde omlijsting met decoratieve sluitsteen.
- Als zijnde een imposante gevel, die een belangrijk element vormt in het straatbeeld van de Ieperstraat.
- Als zijnde een herenhuis met een vrij gaaf bewaard rijk eclectisch interieur aansluitend bij de laat 19de-eeuwse tendensen om elke kamer volgens een andere stijl te decoreren. Zo kreeg het salon gelegen aan de tuinzijde een neo-Vlaamse-renaissance aankleding en de kamer aan de straatzijde een neoclassicistische aankleding. Tevens te vermelden is de gaaf bewaarde keuken met volledig betegelde wanden en ingebouwde kasten.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een getuige van de manier waarop de burgerij op het einde van de 19de eeuw leefde.

5° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het woonhuis, gelegen te

Menen (Menen), Kerkstraat 19;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 741E(DEEL).

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een zeldzaam en gaaf bewaard voorbeeld van een in kern vermoedelijk 17de-eeuws woonhuis, cf. dakhelling, gelegen in het historisch centrum van Menen. Het volume maakt van oudsher deel uit van het historische stratenpatroon cf. historische kaarten. Dit pand vormt omwille van zijn kleinschaligheid een merkwaardig gegeven in de Meense architectuur.
- Omwille van het grotendeels bewaard oorspronkelijk uitzicht, cf. de verdiepte vensternissen op de tweede bouwlaag met bewaarde kruiskozijnen. Het interieur bewaart de originele moerbalken en kapconstructie.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een relict van laat 17de-eeuwse of vroeg 18de-eeuwse woonvorm.

6° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het postgebouw, gelegen te

Menen (Menen), Poststraat 1;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 659/03B(DEEL).

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een beeldbepalend hoekpand van 1899 met imposante eclectische gevel geaccentueerd door een indrukwekkend dakenspel van trapgevels, dakkapellen en een hoektoren, kenmerkend voor het toenmalige postgebouwtype. Het openbare karakter van het gebouw wordt benadrukt door de opschriften "POSTERIJEN" en door het ijzeren uithangbord met logo van de post.
- Als zijnde een typisch voorbeeld van een postgebouw, opgetrokken in 1899 in een eclectische baksteenarchitectuur en gekarakteriseerd door de hoektoren en het indrukwekkend dakenspel van trapgevels en dakkapellen.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een pand met beeldbepalende ligging op de hoek van de Poststraat en de Grote Markt, door zijn architectuur en uitstraling herkenbaar als een openbaar gebouw, en als postgebouw door de opschriften.

7° Omwille van het algemeen belang gevormd door de artistieke en historische waarde:

- als monument:

Het winkel-woonhuis, gelegen te

Menen (Menen), Rijselstraat 63;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 939L(DEEL).

De artistieke waarde wordt bepaald door:

- Het gaaf bewaarde en voor Menen unieke 18de-eeuwse régence salon met typische bepleisterde wanden en plafonds met decoratief en rijk stucwerk met typische schelpmotieven.

De historische waarde, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een vermoedelijk 18de-eeuws winkel-woonhuis gelegen in de hoofdstraat en commercieel centrum van Menen.

- Omwille van het typische vroeg 19de-eeuwse gevelparement verfraaid door de eigentijdse decoratie cf. vooruitspringende middentravee benadrukt door de arduinen entablementen van de vensters.

8° Omwille van het algemeen belang gevormd door de industrieel-archeologische waarde:

- als monument:

Het oude sluizencomplex met stuw- en schutsluizen op de Leie, inclusief de gedenkplaat '1944', de trappen aan weerszijden van de schutsluis en het bedieningsgebouwtje, gelegen te

Menen (Menen), Sluizenkaai ;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) Z.NR., 961/04C.

De industrieelarcheologische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een uitzonderlijk geworden voorbeeld van 1921 van een stuw gecombineerd met een schutsluis waarvan de typologische kenmerken (zoals de arduinen vaste constructie, de houten puntdeuren met oorspronkelijke mechanismen, de behouden ophaalmechanismen met opvallende gietijzeren consoles, de antitorsiestangen) zeer goed bewaard zijn. Het gaat tevens over een materiële getuige van de uitrusting met kunstwerken van een nieuwe Leiearm die na de Eerste Wereldoorlog werd aangelegd.
- Tenslotte is de site nog volledig: ook het bedieningsgebouwtje van de sluiswachters is bewaard.

9° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het badhuis, gelegen te

Menen (Menen), Sluizenkaai +75;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 960R(DEEL).

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een zeldzaam geworden voorbeeld van een badhuis opgetrokken in het interbellum met typische ligging aan een waterloop (de Leie).
 - Als zijnde een gaaf bewaard en zeldzaam voorbeeld van een gebouw te Menen uitgevoerd in z.g. pakketbootstijl, getypeerd door de patrijspoortvensters. Tevens ook beïnvloed door het functionalisme en de nieuwe zakelijkheid cf. de zuivere baksteenarchitectuur met correcte verhoudingen en strakke belijning met nadruk op de horizontaliteit cf. ramen en de luifels. Boghemans liet zich voor zijn werk inspireren door Nederlandse architecten H.P. Berlage en W.M. Dudok.
 - Als belangrijke getuige van het oeuvre van de Meense stadsarchitect Gaston Boghemans (1891-1984), waaraan een artikel gewijd is in het toonaangevende tijdschrift Bâtir. Het badhuis geldt als één van zijn beste werken.
- Het gebouw vertoont enkele oorspronkelijk interieurelementen cf. vloeren van gekleurde cementtegels en trappen voorzien van buisleuning.

De sociaal-culturele waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een getuige van een voormalige badinrichting, gericht op de verbetering van de hygiëne van de bevolking in combinatie met een zweminrichting. Zwemmen was een sport- en ontspanningsactiviteit die in de jaren 1920 en 1930 meer en meer beoefend werd en populair geworden was bij brede lagen van de bevolking.

10° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde:

- als monument:

De burgerwoningen, gelegen te
Menen (Menen), Stationsstraat 56, 58, 60;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 1009H94 (DEEL),
1009K94 (DEEL), 1009P116 (DEEL).

De historische waarde, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een beeldbepalend geheel van drie eclectische woningen met een parement van 1912 naar ontwerp van de Meense architect A. Welvaert. De cementering werd uitgevoerd door het Meense atelier Guilmain (cf. inscriptie).
- Als zijnde een gaaf bewaard en opvallend decoratief uitgewerkt parement die een baken vormen in het straatbeeld.
- Als zijnde een gaaf bewaard en representatief voorbeeld uit het oeuvre van het plaatselijke atelier Guilmain, die heel wat parementen in Menen en omgeving bekleedde. Deze huizenrij geldt als één van hun beste werken.

11° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het herenhuis, gelegen te
Menen (Menen), Waalvest 7;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 910A3 (DEEL).

De historische waarde, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een imposant en beeldbepalend herenhuis vermoedelijk opgetrokken in 1876.
- Als zijnde een representatieve 19de-eeuwse neoclassicistische lijstgevel die gekenmerkt wordt door de decoratieve uitwerking aanknopend bij de toen in zwang zijnde stijlen.
- Als zijnde een voorbeeld van hoe de architectuur te Menen als grensstad sterk beïnvloedt wordt door de Franse bouwstijlen.
- Als zijnde een herenhuis met grotendeels behouden indeling en rijke neoclassicistische aankleding vnl. gekenmerkt door de rijk gedecoreerde stucwerkplafonds.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een representatief voorbeeld van de leefwijze van de 19de-eeuwse burgerij in Vlaanderen.

12° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en industrieel-archeologische waarde:

- als monument:

Delen van de hoeve, zijnde de schuur, bakhuisje, wagenkot, de tabaksast en het oude zwingelkot met resterende installaties, de roterij van 1938 en de zwingelarij met inbegrip van de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de bijhorende uitrusting (bijhorende werktuigen en machines), gelegen te

Menen (Menen), Wervikstraat 400;

bekend ten kadaster:

Menen, 1e afdeling, sectie F, perceelnummer(s) 418D (DEEL), 421G,
619D (DEEL).

De historische waarde, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een merkwaardige dubbele dwarsschuur, bakhuisje en wagenkot vermoedelijk opgetrokken in 1872.
- De schuur als zijnde uitzonderlijk door het decoratief uitgewerkte parement door de geometrische motieven die verwijzen naar de middeleeuwse metselaarstekens.
- De schuur als zijnde opvallend door de zorg die besteed werd aan uitstraling van een nutsgebouw. Door het belang dat gehecht werd aan de architecturale kwaliteit van het gebouw verwijst de eigenaar naar het economische belang van het gebouw. De schuur geldt hier min of meer als statussymbool.

De industrieelarcheologische waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een goed voorbeeld van een vlasbedrijf horende bij een grote hoeve met opvallende typologische kenmerken en bestaande uit: (1) een roterij uit het Interbellum met parallelle opstelling van twee rijen rootkamers met warmwaterketel in het midden, en (2) een zwingelarij met machines van ca. 1970, waarbij het volledige productieproces kan gevolgd worden, en waarbij o.a. de stoommachine 'Bollinckx' voor het opwekken van electriciteit en de stoomketel 'Fumière frères' (gesitueerd in de zwingelarij) in de gegeven context uitzonderlijke exemplaren zijn. De groep stoomketel/stoommachine/alternator getuigt van een bepaalde ontwikkelingsfase in de elektrificatie van dergelijke bedrijven. Bij de hoeve hoort tevens een oude zwingelarij met een resterende zwingelmolen van vóór 1914 (een uitzonderlijk in situ bewaard exemplaar) wat toelaat de evolutie van de vlasindustrie gedurende de 20ste eeuw op één site te volgen.
- Als volledig bewaard voorbeeld van een vlasbedrijf ontstaan vóór 1914 in het kader van een reeds bestaande hoeve aan de Leie-oeveren en onderdeel van een bedrijfstak die voor de industrialisering van het voor de nationale economie belangrijke Leiebekken van grote betekenis is geweest.
- Als uitzonderlijk interessante illustratie van een mogelijke semi-industriële diversifiëring van agrarische activiteiten in het Kortrijkse gedurende de 19de en 20ste eeuw.
- Als goed bewaarde tabaksast van 1942 horende bij een combinatie van hoeve en vlasbedrijf.

13° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische, sociaal-culturele en volkskundige waarde:

- als monument:

Het kruisbeeld, gelegen te

Menen (Lauwe), Dronckaertstraat +586;

bekend ten kadaster:

Menen, 3e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 61B.

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een zeldzaam voorbeeld van een kapel met houten kruis en vermoedelijk 18de-eeuws gepolychromeerd houten beeld.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een representatief voorbeeld van een wegkapel gelegen op een kruispunt van wegen m.n. de Dronckaertstraat en de Preshoekstraat.

De volkskundige waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een kruisbeeld, teruggaande op een oudere religieuze site m.n. het zogenaamde "Lauwbergkruis", reeds gekend in 1600. De kapel vormt als dusdanig een materiële getuige van een eeuwenoude lokale

volksdevotie en maakt onmiskenbaar deel uit van het religieus volkskundige erfgoed van Lauwe.

- Als zijnde een zeldzaam voorbeeld van een kapel opgetrokken op initiatief van het Armenbestuur of Bureau van Weldadigen.

14° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het woonhuis, gelegen te

Menen (Lauwe), Larstraat 10;

bekend ten kadaster:

Menen, 3e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 222Z6 (DEEL).

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een gaaf bewaard en eerder zeldzaam voorbeeld in West-Vlaanderen van een woonhuis uitgevoerd in modernistische stijl en sterk beïnvloed door de Amsterdamse school, cf. de expressieve baksteenarchitectuur getypeerd door het verzorgd metselwerk met staande en liggende verbanden en de overhoeks geplaatste bakstenen voor de fries, dit in combinatie met een geometrische vormtaal cf. de veelhoekige deur, de overhoekse erker en het torentje.
- Als zijnde een burgerhuis met een fraai en gaaf bewaard art deco interieur dat getuigt van groot vakmanschap. Opmerkelijk zijn de gang met marmeren lambrisering en de bewaarde lichtarmaturen, de houten trap met fraai uitgewerkte trappaal en het trappenlicht met glas-in-lood venster. In de woon- en eetkamer bleven de parketvloer met visgraatmotief en de houten lambrisering bewaard.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde interessant omwille van het rijke interieur als getuige van de wooncultuur tijdens het interbellum.

15° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het gemeentehuis, gelegen te

Menen (Lauwe), Lauweplaats 21;

bekend ten kadaster:

Menen, 3e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 234R (DEEL).

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een beeldbepalend pand van 1929 naar ontwerp van de Doornikse architect A. Ladavid, met imposante eclectische gevel geaccentueerd door de decoratieve uitwerking ervan met o.m. variërende metselverbanden in de borstwering, tudorboogfries en twee venstertraveeën uitlopend in halsgevel. Het openbare karakter van het gebouw wordt benadrukt door verschillende opschriften m.n. "GEMEENTEHUIS" en "POST" en het wapenschild van de gemeente.
- Als omvattende een deels bewaard interieur, cf. inkomhal met telefooncellen en oude raadzaal, dat een sprekende illustratie vormt van de openbare functie van het gebouw.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een pand met beeldbepalende ligging op de hoek van de Lauweplaats en de Schoolstraat, door zijn architectuur en uitstraling herkenbaar als een openbaar gebouw. Het vormt samen met de kerk een belangrijk referentiepunt in de gemeente.

16° Omwille van het algemeen gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

De hoeve z.g. "Goed te Boenaerde", bestaande uit woonhuis, stalvleugel, schuur, wagenhuis en deels bewaarde omwalling, gelegen te Menen (Lauwe), Rekkemstraat 89;

bekend ten kadaster:

Menen, 3e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 3B(DEEL), 4D.

De historische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde één van de oudste en best bewaarde hoeves van de streek, voor het eerst vermeld in 1502. Het woonhuis en de schuur worden afgebeeld op de kaart van Sanderus (1641). De samenstelling ervan gaat grotendeels terug tot de situatie die is weergegeven op de Ferrariskaart (1770-1778) en een kaart van 1808, bewaard in het Rijksarchief van Kortrijk.
- Als zijnde een hoeve die in de 17de eeuw in het bezit was van de Heren van Lauwe, vanaf de 18de eeuw was ze in het bezit van de Heren van Lauwe en van Rekkem.

De historische, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een gaaf bewaarde hoeve met beeldbepalende ligging aan de Rekkemstraat, bestaande uit een 17de-eeuws woonhuis, een 17de-eeuwse merkwaardige dubbele dwarsschuur, een 18de-eeuwse stalvleugel en een 18de-eeuws wagenhuis. Woonhuis, schuur en stal vertonen een aantal typische kenmerken, o.m. aandaken en vlechtingen in de zijgevels.
- Als zijnde een zeldzaam voorbeeld van een hoeve met bewaarde motestructuur, cf. het hoger gelegen woonhuis en de lager gelegen bedrijfsgebouwen met U-vormige opstelling. Tevens is er nog een restant van de omwalling, aangeduid door populieren, bewaard ten noordwesten.

De sociaal-culturele waarde wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde één van de schaarse relictten en tevens een zeldzame getuige van het voormalig landelijk karakter van de gemeente Lauwe, een gemeente die thans sterk verstedelijkt is.
- Als zijnde een getuige van de feodale structuren in het ancien régime in Vlaanderen.

17° Omwille van het algemeen gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

De kapel, gelegen te

Menen (Rekkem), Dronckaertstraat +201;

bekend ten kadaster:

Menen, 5e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 366B(DEEL).

De historische waarde, in casu architectuurhistorische waarde, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een vrij zeldzaam voorbeeld van een wegkapel in Menen en deelgemeentes.
- Als zijnde uitzonderlijk door de zeszijdige plattegrond.
- Als zijnde een gaaf bewaard voorbeeld van een wegkapel die met veel zorg werd uitgewerkt.
- Als zijnde een typische Mariakapel die vnl. in de tweede helft van de 19de eeuw worden opgetrokken. Deze kapel werd volgens datumsteen opgetrokken in 1862.
- Als zijnde uitzonderlijk door het bewaarde offerblok met links ervan Christushoofd.

De **sociaal-culturele waarde** wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een getuige van de in de 2de helft van de 19de eeuw populaire Mariadevotie die een enorme bloei kent door het verkondigen van het dogma van de Onbevleete Ontvangenis door Paus Pius X en de verschijning van Onze-Lieve-Vrouw aan Bernadette Soubirous te Lourdes.

18° Omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

Het boerenhuis en poortgebouw van het z.g. "Kasteelhof", gelegen te Menen (Rekkem), Kasteeldreef 2;

bekend ten kadaster:

Menen, 5e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 166D(DEEL).

De **historische waarde** wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een hoeve met een lange geschiedenis als centrum van de heerlijkheid ten Bulcke. De heerlijkheid wordt reeds vermeld in 1365 en wordt gehouden van het kasteel van Kortrijk.
- Als zijnde de belangrijkste hoeve van Rekkem. De hoeve verwijst naar de oudste geschiedenis van het dorp.
- De hoeve wordt weergegeven op een figuratieve kaart in het *Rentebouck vande heerlichede vanden Bulcke inde prochie van reckem...* van 1618. Het landboek werd opgemaakt door Pieter de Bersacques gezworen landmeter, baljuw en ontvanger van ten Bulcke.

De **historische waarde**, in casu **architectuurhistorische waarde**, wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een zeldzaam voorbeeld van een vroeg 17de-eeuwse woning vermoedelijk van de baljuw, en zodoende een opvallend boerenhuis.
- Als zijnde een kenmerkend voorbeeld van de 17de-eeuwse zand- en baksteenstijl typisch voor Vlaanderen. Typierend zijn de zijtrapgevels, de natuurstenen hoekkettingen, de natuurstenen kruiskozijsen en het korfboogportaal in omlijsting van zandsteen.
- Het poortgebouw als zijnde een typisch en representatief voorbeeld van een 19de-eeuws poortgebouw en aansluitend bij het boerenhuis.
- Als zijnde een beeldbepalend element binnen de dorpskern.

De **sociaal-culturele waarde** wordt als volgt omschreven:

- Als zijnde een getuige van de feodale structuren in het ancien régime in Vlaanderen.

Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

27 MEI 2005

Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN